

UZASADNIENIE

W dniu 6 kwietnia 2018 roku powód W. N. wniósł o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem pozwanego G. N. wygasł z dniem 30 czerwca 2013 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż pozwany jest już pełnoletni. Zakończył edukację i posiada odpowiednie przygotowanie do zawodu. Nadal zamieszkuje z rodzicami i nie dokłada się do wspólnych opłat za utrzymanie domu. Pozwany okresowo podejmuje się prac dorywczych i dlatego posiada możliwości samodzielnego utrzymania. Według powoda, G. N. w 2017 r. pracował kilka tygodni w Niemczech. Po powrocie pracował natomiast w okolicach G. jako pracownik budowlany.

W toku postępowania powód zmienił żądanie pozwu i domagał się ustania jego obowiązku alimentacyjnego z dniem 30 lipca 2017 r.

Pozwany G. N. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 listopada 2008 r. przed Sądem Rejonowym w Złotorzy zawarto ugodę w której powód W. N. zobowiązał się łożyć alimenty na rzecz małoletniego wówczas pozwanego G. N. w kwocie po 300 złotych miesięcznie.

Pozwany G. N. miał wtedy 15 lat. Uczył się w III klasie Gimnazjum w Z.. Był zdrowy. Pozostawał na utrzymaniu matki M. N., która sama utrzymywała się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 700 złotych miesięcznie.

Powód W. N. odbywał staż w firmie budowlanej i zarabiał 600 złotych miesięcznie.

Dowód: akta Sądu Rejonowego w Złotorzy (...)

Obecnie pozwany G. N. ma 25 lat. Nadal zamieszkuje z matką i jest na jej utrzymaniu. Choruje na schizofrenię paranoidalną. Nie pracuje zawodowo. Okresowo podejmuje się prostych prac dorywczych i z tego tytułu zarobi niewielkie kwoty tj. 50 złotych. Zamierza podjąć kursy przygotowujące do wykonywania zawodu mechanika.

Pozwany G. N. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Może podejmować prace jedynie w warunkach chronionych. Wymaga wsparcia innych osób w samodzielnej egzystencji. Korzysta z pomocy społecznej w postaci świadczeń rodzinnych oraz zasiłków.

Matka pozwanego M. N. pracuje w Niemczech jako opiekunka. Przebywa tam przez okres 4-5 tygodni, a następnie wraca do kraju na 2-3 tygodnie. Okresowo zabiera ze sobą pozwanego i sprawuje tam nad nim pieczę. W czasie kiedy M. N. przebywa w Niemczech opiekę nad pozwanym czasami sprawuje jego siostra zamieszkująca w G.. Miesięczne koszty utrzymania pozwanego wynoszą około 900 złotych i składają się na nie wydatki związane z zakupem pożywiania, ubrań, środków czystości, lekarstw oraz wydatki związane w wizytami u lekarza i okresowymi badaniami.

Powód W. N. pracuje w Niemczech. Wykonuje tam prace budowlane oraz rolnicze.

D. ó d:

- orzeczenie o niepełnosprawności k. 17
- zaświadczenie (...) w Z. k. 18,19
- zaświadczenie lekarskie k. 22

- zeznania świadka Z. B. k. 30
- zeznania świadka R. G. k. 30-31
- zeznania świadka M. N. k. 31
- zeznania świadka J. S. k. 37
- zeznania świadka A. K. k. 58-59
- zaświadczenie PUP w Z. k. 80
- decyzja (...) w Z. k. 81,82,83
- decyzja Wójta Gminy Z. k. 84
- przesłuchanie powoda k. 86

Sąd zważył co następuje:

Powództwo W. N. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Złotoryi w dniu 27 listopada 2008 r. powód W. N. zobowiązał się łożyć alimenty na rzecz pozwanego G. N. w kwocie po 300 złotych miesięcznie.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Natomiast zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zatem, obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa tak długo, jak długo dziecko nie zdobędzie, stosownie do swoich uzdolnień i predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się, niezależnie od osiągniętego wieku. Samodzielne utrzymanie oznacza natomiast zapewnienie minimum socjalnego zapewniającego zaspokajanie przez dziecko podstawowych potrzeb życiowych (koszty związane z mieszkaniem, wyżywieniem, ubraniem, koszty nauki, dojazdu do szkoły itp.). Sformułowanie „jeszcze nie jest w stanie utrzymać się” wskazuje, że dziecko powinno podejmować próby usamodzielnienia się, jeżeli jest to możliwe i uzasadnione.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że pozwany G. N. nie jest obecnie w stanie utrzymać się samodzielnie bez alimentów od ojca W. N.. Pozwany choruje na schizofrenię paranoidalną i z tego powodu uznano go za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Może podejmować prace jedynie w warunkach chronionych. Wymaga wsparcia innych osób w samodzielnej egzystencji. W związku z powyższym pozwany pozostaje nadal na utrzymaniu matki M. N.. Podejmuje jednak starania w celu uzyskania w przyszłości samodzielności. Zamierza rozpocząć kurs -w ramach Warsztatów (...) Zajęciowej - przygotowujący do wykonywania zawodu mechanika.

Jak wynikało z treści zeznań świadka M. N. i przesłuchania pozwanego obecne minimalne koszty utrzymania G. N. wynoszą około 900 złotych miesięcznie. Powód nie zakwestionował wydatków wskazanych przez pozwanego oraz świadka.

Biorąc pod uwagę, iż pozwany nie jest obecnie w stanie utrzymać się samodzielnie, Sąd nie znalazł podstaw do ustalenia, że obowiązek alimentacyjny powoda (wynoszący jedynie 300 złotych miesięcznie) wygasł.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, iż pozwany pracuje zawodowo i jest w stanie zarobić na własne utrzymanie. Jak wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwany jedynie okresowo podejmuje się prostych prac dorywczych i z tego tytułu zarobi niewielkie kwoty tj. 50 złotych. Ustalono także, iż pozwany przebywał w Niemczech oraz G., lecz nie pracował wówczas, a pozostawał pod opieką swojej matki oraz siostry.

Należy również wskazać, iż dotychczasowe alimenty leżą w możliwościach zarobkowych powoda W. N.. Jak wynikało bowiem z zeznań świadka M. N. powód pracuje w Niemczech. Wykonuje tam prace budowlane oraz rolnicze. Powód - bez usprawiedliwienia - nie stawiał się natomiast na rozprawę wyznaczoną w celu jego przysłuchania i nie przedłożył żądanego zaświadczenia o aktualnych dochodach. W ten sposób celowo uniemożliwił weryfikację swoich obecnych możliwości zarobkowych, co zostało ustalone w oparciu o art. 233 § 2 kpc. Na marginesie należy stwierdzić, iż przesłany przez powoda faks w języku niemieckim nie spełniał wymogów dowodowych i nie mógł stanowić realizacji obowiązku nałożonego na pełnomocnika powoda.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, iż powód przegrał niniejszy proces Sąd zasądził od niego na rzecz pozwanego koszty procesu w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w stawce określonej w § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.